

V září roku 2009 přijal Evropský parlament regulaci (EC) 1007/2009, zakazující dovoz a uvádění tuleních výrobků na trh Evropské Unie. Přijetí tohoto tuleního zákazu bylo kulminací dlouholetých kampaní proti komerčnímu lovu tuleňů, jejichž intenzita narostla na počátku 21. století, spolu s rostoucí popularitou a tržní poptávkou po tuleních kůžích. Informace o zdánlivě krutých metodách lovu, rozšiřované organizacemi bojujícími za práva zvířat, úspěšně vzbudily znepokojení široké veřejnosti, která se začala aktivně dožadovat změny, což vyústilo v přijetí Tuleního zákazu. Přestože zákaz dovozu tuleních výrobků obsahoval výjimku pro Inuitské komunity v Arktidě, které se lovem tuleňů tradičně živí a závisí na příjmu z prodeje tuleních kůží, výjimka se ukázala jako vysoce neefektivní, což mělo negativní dopad na arktické komunity původních obyvatel. Tato práce se zaměřuje na jednotlivé aktéry zapojené do sporu o lov tuleňů, jmenovitě kanadské Inuity, Evropskou Unii, organizace bojující za práva zvířat a kanadskou vládu, s cílem analyzovat různé pohledy a argumenty těchto aktérů v rámci debaty o tulením lovu a následně identifikovat jejich implikace. Práce sleduje hypotézu, že současná debata k lovu tuleňů je ovlivněna koloniálním myšlenkovým přístupem jednotlivých aktérů.